

OTTO HEIJNE

* 10.4.1893 † 4.7.1977

Med OTTO HEIJNES bortgång i juli månad 1977 gick en av svensk skogsindustris mera färgstarka representanter ur tiden.

Otto Heijne var född i Kvidinge, Kristianstads län år 1893, tog studentexamen i Kalmar 1912 och utexaminerades från Tekniska Högskolan 1916. Efter anställningar vid Skogens Kol AB och Hellefors Bruks AB företog han studieresor i USA och Kanada och var verksam där inom olika företag i cellulos- och pappersbranschen till 1926.

Vid denna tid återvände Otto Heijne till Sverige för att tillträda en befattning vid Munksjöbolagets sulfatfabrik vid Aspa Bruk. Detta blev inledningen till ett framgångsrikt livsverk inom Munksjö AB. Han var ansvarig för uppförandet av Aspa sulfatfabrik och därefter överingenjör vid dessa anläggningar till 1935, då han utsågs till vice VD i Munksjö AB. 1939 utnämndes Otto Heijne till verkställande direktör, vilken post han innehade till sin pensionering 1961. Han bosatte sig därefter på Aspa herrgård fram till 1975, då han av hälsoskäl avflyttade till Kanarieöarna.

Otto Heijne besatt grundliga tekniska kunskaper som efterhand förenades med betydande erfarenheter inom pappers- och cellulosa-hanteringens område. Med sitt rörliga intellekt och sin snabba uppfattningsförmåga blev han också mycket snart väl hemmastadd i ekonomiska och kommersiella frågor. Han

förenade dessa kunskaper och erfarenheter med en okuvlig energi och framstående ledaregenskaper. Munksjös utveckling under hans tid som VD präglades också i hög grad av hans kraftfulla personlighet. Otto Heijne sparade ingen möda för att hävda sitt företags intressen och med fantasi och skicklighet drev han Munksjös utveckling vidare. Trots bolagets relativt svaga försörjning med råvara från egen skog utvecklades det under hans tid till ett välkonsoliderat företag med en väl utbyggd cellulosaindustri i Aspa och Vaggeryd. Förädlingsverksamheten utvecklades huvudsakligen vid Munksjös pappersbruk i Jönköping som under Heijnes ledning fick ett välkänt namn för ett antal specialiteter, bland dem kabelpapper, där Munksjö blev den ledande tillverkaren i Norden.

Otto Heijne var genom sin viljestyrka, kunnighet och klokhet en naturlig ledargestalt. Med sin entusiasm och övertygande argumentering smittade han av sig på medarbetare och affärspartners. Han kom därmed att besitta en osedvanlig förhandlingsförmåga som också togs i anspråk av många av näringslivets organisationer. Han var således ordförande i Sveriges Pappersbruksförbund och styrelseledamot i SAF under en lång följd av år. Han anlätades också bl. a. som vice ordförande i Svenska Pappersbruksföreningen där hans initiativförmåga och förhandlingsskicklighet kom väl till pass. Otto Heijne var också en varm anhängare till det nordiska samarbetet som han särskilt fick tillfälle att arbeta för inom sitt eget verksamhetsområde.

Något som låg Otto Heijne särskilt varmt om hjärtat var utbildning och forskning, där han gjorde stora insatser inom sina intresseområden. Det var därför naturligt att han under en lång period var styrelseordförande i Stiftelsen Pappersbrukens Forskningsinstitut och vice ordförande i Stiftelsen Svensk Träforskning. För banbrytande gärning inom svensk pappersteknisk forskning blev han vid sin avgång varmt hyllad av företrädare för olika delar av vårt näringsliv.

Otto Heijnes vänner minns honom som en stark, vänfast, positiv och medryckande personlighet. Han efterlämnar dottern Inga, leg. läkare, gift med professor Anders Bill, Uppsala, och sonen Hans, bergsingenjör, med maka Elsa, Karlstad, samt barnbarn.

Otto Heijne inträdde i Gillet år 1954 och hade vid sin bortgång dess VI länk.

Sancte Örjens Gilles Högstidsdag den 21 april 1978

Bo Risberg